

1. Hi-vő lel-kek, zeng-je-tek Di-a-dal-mas zsol-tárt,

Mert a ko-mor fel-hő-kön Vi-dám su-gár tört át!

Je-ru-zsá-lem, uj-jongj hát, Meg-szűnt már a bá-nat;

Ör-ven-dezz e nagy na-pon, Jé-zu-sunk fel-tá-madt!

M. R.

2. Ma, a Lélek tavaszán / Győz a fény, az élet; / A sír sötét éjéből / Krisztus újraéledt. / Hosszú, gyászos volt a tél, / Bűneinknek éje, / És most mégis áttöré / Jézus meleg fénye.

3. Alleluja! — zengjük most / A feltámadottnak, / Ki megtörte erejét / Sötétségnek, sírnak. / Alleluja! — mi Atyánk, / Magasztaljon ének; / Alleluja! néked is, / Éltet adó Lélek!

Damaszkuszi János után (VIII. század.) Neale John, 1859. (1818—1866.)